

Efter opfordring fra diskussionsforumet på DR's Kontant-hjemmeside, efter programmet: "Når samfundet lukker alle kasse" sendt d.15.februar, 2011.

Jeg skrev et indlæg til forummet på Kontants hjemmeside, og efter at have gennemlæst tråden, synes jeg det må være passende at gøre jer opmærksom på min sag også.

Jeg har en blanding af Post-Commotio og Piskesmæld. Situationen er for mig pt. at jeg står til at skulle i arbejdsprøvning, hvis ikke min ankesag går igennem. Forhistorien går på at jeg i oktober 2007, et par måneder inde i studiet, falder til en fodboldkamp og pådrager mig en hjernerystelse. Selve sygdomsforløbet har derfor været i tre år og cirka fire måneder. Min karriere indenfor kontanthjælpen begyndte dog først i 2010 efter et afslag om revalidering, da alle advarede mig om den stress der følger med. (Det vil sige at der kun er fire års SU-tilbage, medregnet alt hvad der er af ekstraklip, til at tage en hel universitetsuddannelse på fem år.)

Da min sygdomssituation ikke havde ændret sig, fordi jeg ikke havde modtaget noget hjælp nogen steder fra, var det første der skulle gøres, selvfølgelig at søge om et forløb til genoptræning de to steder i København, som har forstand på sygdommene: Daghøjskolen i Centrum (DHIC) og Center for Hjerneskadete (CFH). Det har jeg ikke fået endnu. I stedet har man brugt penge på leverandøre som begge har peget på at man bør følge vejledningen i mine papire og sende mig til genoptræning. (Den sidste peger dog også på sig selv som en mulighed, selvom de kun har et par timer de kan tilbyde fra CFH. Men det giver sig selv at det ikke kan matche et helt modul af 58 timer.)

Nu er situationen så den at jeg har været så heldig endelig at knække koden omkring mine skader, og derfor langsomt, men sikkert-, er på vej ud af alle smerterne igennem flere timers daglig genoptræning, en masse meget dyre behandlinger og en asketisk livsstil der til forveksling kunne ligne ortoreksi, havde det ikke været fordi der var et formål med det. Af egen lomme betaler jeg derfor hver måned 2.000-3.000 kroner af kontanthjælpen på 8.000, og havde det ikke været fordi min mor kunne give økonomisk støtte til husleje, ville jeg stadig være en grønssag.

Det store problem er dog at én af de værste følgeskader er den kroniske stress, som forhindrer mig i at blive alt det andet helt kvit, de ting ligger der latent, indtil stressen er ude af verdenen. Alle der har prøvet at være ramt af kronisk stress, ved at det tager en sygemelding på 3-4 måneder at komme af med, og da dette har stået på i nogle år, kommer der til at gå lidt tid. Desværre har kommunen nu tænkt sig både at overhøre anbefalingerne om et forløb på CFH, samt også at sende mig ud i arbejdsprøvning. Det vil være en katastrofe for mig. Jeg er SÅ tæt på målet, og sendes jeg ud i noget, inden jeg er helt rask, vil det hele være spildt.

For nu at gøre det her relevant for alle andre end lige mig selv, så er problemet at der generelt er alt for lidt viden om piskesmæld i København. (I udlandet er de meget længere fremme i deres viden og behandlinger.) Det vanskelige med piskesmæld er, at der aldrig er én patient der er ens. Dvs. at nogle ikke har chancen for at blive raske, imens andre faktisk godt kan blive det, med den rette

behandling. Det er bare meget, meget svært at finde frem til hvad der lige præcist er galt, det kan man ikke alene, der skal eksperthjælp til, og samtidig kan det tage flere år før kroppen er kommet sig helt, fordi der oveni de oprindelige skader, kommer en masse følgeskader, hvis man kommer til at gå med det for længe (men i den sidste ende ville et to års forløb med behandling og kontanthjælp være peanuts i forhold til et 20 års-rakkerliv i systemet med udgift til sagsbehandlere, støtte og arbejdsprøvning. Hvordan kan det være man godtager at psykisk sygdom tager flere år at kæmpe sig ud af, imens fysisk sygdom kun må tage 52 uger?)

Der kunne spares mange penge, hvis kommunen ikke overhørte div. mapper (ja, i flertal) med lægepapire der kan dokumentere ens sygdom og behov, men istedet for at sende én ud i arbejdsprøvning hos diverse leverandører, sender os i behandling først:

Problemets kerne er at der hos Københavns kommune ikke rigtig er forståelse for hvad post-commotio og piskesmæld er. De burde, hvis man endelig vælger at lægge det hele over på private leverandører, vælge én som specifikt beskæftigede sig med disse sygdomme. Som tingene ser ud nu, må man ud og give penge til enten Center for Hjerneskadene eller Daghøjskolen i Centrum udenfor systemet, dvs. der ingen refundering er for kommunen (i modsætning til hvis de vælger at sende en syg én som mig ud i arbejdsprøvning hos en privat leverandør). Det resulterer selvfølgelig i at mange meget fejlagtigt ikke får den behandling de har brug for, men istedet for gøres endnu mere syge, ved at blive sendt i arbejdsprøvning, inden de overhovedet har fået nogen behandling. Det er et stort ressource spil.

For at vende tilbage til mig selv, så er min frygt nu, at Københavns Kommune ender med at spolere min helbredelse og derved spiller en masse penge: Skolepengene, de penge jeg kunne have tjent ind ved at være normaltfungerende, og slutteligt: alle de penge kommunen kommer til at bruge på at behandle min sag og give mig støtte fremover.

Det fungerer ikke.

Hilsen
Mette Larsen